

Комисија за праћење примене Посебног колективног уговора за запослене у установама предшколског васпитања и образовања чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: Комисија), образована на основу члана 89. ст. 2. и 3. Посебног колективног уговора за запослене у установама предшколског васпитања и образовања чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе („Службени гласник РС“, број 97/20), Решењем министра просвете, науке и технолошког развоја, број 119-01-438/2020-07 од 02. децембра 2020. године, је на трећој седници Комисије одржаној, дана 08. октобра 2021. године, електронским путем, преко апликације Zoom, поступајући по захтеву три репрезентативна синдиката за заједничко заузимање ставова о питањима права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада и права на солидарну помоћ, применом одредаба члана 89. ст. 5. и 6. Посебног колективног уговора за запослене у установама предшколског васпитања и образовања чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе (у даљем тексту: ПКУ), заузела ставове који следе:

1. Права на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада – члан 42. став 1. тачка 1) ПКУ

Чланом 42. став 1. тачка 1) ПКУ предвиђено је да запослени има право на накнаду трошкова за долазак и одлазак са рада, у висини пуног износа превозне карте у јавном – градском, приградском, односно међуградском саобраћају, која мора бити исплаћена до петог у месецу за претходни месец; уколико је перонска карта услов коришћења превоза, сматра се да је иста саставни део трошкова превоза; за релације на којима јавни превозник не омогућава куповину месечне претплатне карте запослени има право на исплату накнаде трошкова превоза у висини цене дневне превозне карте; запослени који нема могућност да при доласку на рад или одласку са рада користи јавни превоз, јер на конкретном релацији нема организованог јавног превоза, има право на накнаду трошкова превоза у висини цене месечне претплатне карте у јавном превозу за сличну релацију, а на основу потврде јавног превозника; послодавац је дужан да, на захтев запосленог, запосленом обезбеди месечну карту за долазак и одлазак са рада.

Комисија је заузела **став** да се запосленом признају сви трошкови превоза, односно покрива се цео пут, без обзира да ли се ради о градском, приградском или међуградском саобраћају, појединачно, месечној или перонској карти.

2. Право на солидарну помоћ - члан 45. став 1. тачка 7) ПКУ

Чланом 45. став 1. тачка 7) ПКУ предвиђено је да запослени има право на солидарну помоћ, за случај рођења или усвојења детета запосленог – у висини месечне просечне зараде без пореза и доприноса у Републици Србији према последњем објављеном податку органа надлежног за послове статистике.

Комисија је заузела *став* да запослени има право на солидарну помоћ, за случај рођења детета запосленог.

3. Право на солидарну помоћ – члан 45. став 1. тач. 1), 2), 5) и 6) и став 3. ПКУ

Чланом 45. ПКУ предвиђено је, између осталог, да запослени има право на солидарну помоћ, за случај дуже или теже болести члана његове уже породице (тачка 1)), набавке медицинско-техничких помагала и апаратца за рехабилитацију члана његове уже породице (тачка 2)), набавке лекова за члана уже породице запосленог (тачка 5)), помоћ запосленом за случај смрти члана уже породице (тачка 6)). Члановима уже породице у смислу овог члана, сматрају се, између осталог родитељи запосленог.

Комисија је заузела *став* да запослени има право на солидарну помоћ, без обзира да ли је родитељ запосленог, запослен, незапослен или је пензионер и да ли живи или не живи у заједничком домаћинству са запосленим. Предшколска установа својим општим актом (правилником) не може да дефинише мања права од оних која су утврђена ПКУ, односно не може да ограничи права на солидарну помоћ за родитеље запослених.

4. Право на солидарну помоћ – члан 45. став 1. тачка 2), став 3. и став 9. ПКУ

Чланом 45. ПКУ предвиђено је, између осталог, да запослени има право на солидарну помоћ, за случај набавке медицинско-техничких помагала и апаратца за рехабилитацију запосленог или члана његове уже породице. Члановима уже породице у смислу овог члана, сматрају се брачни или ванбрачни партнери, деца, родитељи, усвојилац и усвојеник запосленог. Запослени може да оствари право на солидарну помоћ, уколико право на медицинско-техничка помагала, апарате за рехабилитацију, лекове и др. није остварено у складу са другим прописима из области обавезног социјалног осигурања, борачко инвалидске заштите и другим прописима.

Комисија је заузела *став* да запослени има право на солидарну помоћ, за случај набавке медицинско-техничких помагала и апаратца за рехабилитацију запосленог или члана његове уже породице, у складу са Правилником о медицинско-техничким помагалима која се обезбеђују из средстава обавезног здравственог осигурања, односно Листом помагала која су саставни део Правилника.

5. Право на солидарну помоћ – члан 45. ПКУ

У вези са применом члана 45. ПКУ (*право запосленог са статусом особе са инвалидитетом на солидарну помоћ*). Комисија је размотрила објашњење да је особа са инвалидитетом у смислу Закона о професионалној рехабилитацији и запошљавању, лице са трајним последицама телесног, сензорног, менталног или душевног оштећења или болести које се не могу отклонити лечењем или медицинском рехабилитацијом које се суочава са социјалним и другим ограничењима од утицаја на радну способност и могућност запослења или одржања запослења и које нема могућности или има смањене могућности да се под равноправним условима укључи на тржиште рада и конкурише за запошљавање са другим лицима.

Комисија је заузела *став* да решење о процени радне способности запосленог из 2015. године, односно претходних година, јесте валидно, а нова процена се може тражити уколико је дошло до погоршања болести, уз напомену да ово решење не би требало да буде једини доказ за остваривање права, већ и друга „новија“ медицинска документација.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ

др Милан Пашић

